

Čís. 8522.

Zajišťovací exekuce na základě souhlasných rozsudků nižších soudů podle § 371 čís. 1 ex. ř. jest přípustna teprve, bylo-li podáno do rozsudku odvolacího soudu dovolání.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1928, R I 836/28.)

Soud první stolice povolil zajišťovací exekuci, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel napadá dovolacím rekuresem právní názor rekursního soudu, že zajišťovací exekuce podle rozsudků druhé stolice podle § 371 čís. 1 ex. ř. v novelovém doslovu je přípustna teprve od doby, kdy bylo podáno dovolání. Vychází při tom z názoru, že exekuce ta je přípustna již po uplynutí čtrnáctidenní pariční lhůty od doručení rozsudku, když následkem soudních prázdnin lhůta k podání dovolání nespadá v jedno se lhůtou pariční a prodlužuje se o dva měsíce. Ale stěžovateli nelze přisvědčiti. Doslov zákona připouští zajišťovací exekuci na základě potvrzujícího rozsudku druhé stolice, bylo-li proti němu podáno dovolání. Je ovšem pravda, že starší praxe povolovala zajišťovací exekuci na základě směnečných platebních rozkazů ještě dříve, než byly podány proti nim námítky, a po případě ještě před doručením platebního rozkazu. Avšak podle judikátu čís. 187 ze dne 30. prosince 1908 (viz čís. 4439 sbírky Gl. U. nová řada) připojil se již nejvyšší soud vídeňský k výkladu, že zajišťovací exekuci lze povolit teprve, byly-li podány námítky, na základě názoru přimykajícího se k doslovu § 371 čís. 2 ex. ř. Když za tohoto stavu judikatury pozdější novela o úlevách soudů přijala dodatek k čís. 1 § 371 ex. ř. s doslovem, že zajišťovací exekuci lze povolit podle potvrzujícího rozsudku druhé stolice, bylo-li podáno dovolání, pak zákonodárce patrně chtěl připustiti exekuci k zajištění teprve, až dovolání bylo podáno, by věřitel za trvání dovolacího řízení mohl dosíci zajištění, ježto právě následkem dovolání a teprve následkem něho nemůže vésti exekuci uhražovací, podobně jako při exekuci k zajištění na základě směnečného platebního rozkazu, věřitel nemůže vésti onu exekuci následkem námitek. Kdyby zákonodárce byl chtěl připustiti zajišťovací exekuci bez ohledu k tomu, je-li dovolání již podáno, a že se exekuce uhražovací dovolacím řízením zdrží, byl by patrně volil jiný doslov. Ze žádného jiného důvodu nelze dovoditi, že zákonodárce měl jiný úmysl, než vychází z doslovu zákona, a že sledoval jiný účel při této zajišťovací exekuci, nežli při zajišťovací exekuci na základě platebních rozkazů, to již vzhledem k uvedenému judikátu čís. 187.